

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த

|| ஏர்மலர்ப்பூங்குழல் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iittam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஏர்மலர்ப்பூங்குழல் ॥

ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை எள்கல்

‡ஏர் மலர்ப் பூங்குழல் ஆயர் மாதர்*
எனைப் பலர் உள்ள இவ்வூரில்* உன்தன்
மார்வு தழுவுதற்காசையின்மை
அறிந்தறிந்தே* உன்தன் பொய்யைக் கேட்டு*
கூர் மழை போல் பனிக் கூதல் எய்திக்*
கூசி நடுங்கி யமுனை யாற்றில்*
வார் மணல் குன்றில் புலர நின்றேன்*
வாசுதேவா! உன் வரவு பார்த்தே (1)

கெண்டை ஒண் கண் மடவாள் ஒருத்தி*
கீழை அகத்துத் தயிர் கடையக்
கண்டு* ஒல்லை நானும் கடைவன் என்று*
கள்ள விழியை விழித்துப் புக்கு*
வண்டமர் பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ*
வாள் முகம் வேர்ப்பச் செவ்வாய்த் துடிப்ப*
தண் தயிர் நீ கடைந்திட்ட வண்ணம்*
தாமோதரா! மெய் அறிவன் நானே (2)

கரு மலர்க் கூந்தல் ஒருத்தி தன்னைக்*
கடைக் கணித்து* ஆங்கே ஒருத்தி தன் பால்
மருவி மனம் வைத்து மற்றொருத்திக்-
குரைத்து* ஒரு பேதைக்குப் பொய் குறித்து*
புரி குழல் மங்கை ஒருத்தி தன்னைப்
புணர்தி* அவளுக்கும் மெய்யன் அல்லை*
மருதிறுத்தாய் உன் வளர்த்தியூடே*
வளர்கின்றதால் உன்தன் மாயை தானே (3)

தாய் முலைப் பாலில் அமுதிருக்கத்*
 தவழ்ந்து தளர் நடை இட்டுச் சென்று*
 பேய் முலை வாய் வைத்து நஞ்சை உண்டு*
 பித்தன் என்றே பிறர் ஏச நின்றாய்*
 ஆய் மிகு காதலோடு யான் இருப்ப*
 யான் விட வந்த என் தூதியோடே*
 நீ மிகு போகத்தை நங்குகந்தாய்*
 அதுவும் உன் கோரம்புக்கேற்கும் அன்றே (4)

மின் ஒத்த நுண் இடையாளைக் கொண்டு*
 வீங்கிருள் வாய் எந்தன் வீதியூடே*
 பொன்னொத்த ஆடை குக்கூடல் இட்டுப்*
 போகின்ற போது நான் கண்டு நின்றேன்*
 கண்ணுற்றவளை நீ கண்ணால் இட்டுக்*
 கை விளிக்கின்றதும் கண்டே நின்றேன்*
 என்னுக்கவளை விட்டிங்கு வந்தாய்*
 இன்னம் அங்கே நட நம்பி! நீயே (5)

மற் பொரு தோளுடை வாசுதேவா*
 வல்வினையேன் துயில் கொண்டவாறே*
 இற்றை இரவிடை ஏமத்தென்னை*
 இன்னணை மேல் இட்டகன்று நீ போய்*
 அற்றை இரவும் ஓர் பிற்றை நாளும்*
 அரிவையரோடும் அணைந்து வந்தாய்*
 எற்றுக்கு நீ என் மருங்கில் வந்தாய்*
 எம் பெருமான்! நீ எழுந்தருளே (6)

பை அரவின் அணைப் பள்ளியினாய்*
 பண்டையோம் அல்லோம் நாம்* நீ உகக்கும்
 மையரி ஒண் கண்ணினாரும் அல்லோம்*
 வைகி எம் சேரி வரவொழி நீ*
 செய்ய உடையும் திருமுகமும்*
 செங்கனி வாயும் குழலும் கண்டு*

பொய் ஒரு நாள் பட்டதே அமையும்*
புள்ளுவம் பேசாதே போகு நம்பீ (7)

என்னை வருக எனக் குறித்திட்டு*
இன மலர் முல்லையின் பந்தர் நீழல்*
மன்னி அவளைப் புணரப் புக்கு*
மற்றென்னைக் கண்டுமுறா நெகிழ்ந்தாய்*
பொன்னிற ஆடையைக் கையில் தாங்கிப்*
பொய் அச்சம் காட்டி நீ போதி ஏலும்*
இன்னம் என் கையகத்தீங்கொரு நாள்*
வருதியேல் என் சினம் தீர்வன் நானே (8)

மங்கல நல் வனமாலை மார்வில்
இலங்க* மயில் தழைப் பீலி சூடி*
பொங்கிள ஆடை அரையில் சாத்திப்*
பூங்கொத்துக் காதில் புணரப் பெய்து*
கொங்குநறுங்குழலார்களோடு*
குழைந்து குழல் இனிதூதி வந்தாய்*
எங்களுக்கே ஒரு நாள் வந்தாத*
உன் குழலின் இசை போதராதே (9)

‡அல்லி மலர்த் திருமங்கை கேள்வன்
தன்னை நயந்து* இள ஆய்ச்சிமார்கள்*
எல்லிப் பொழுதினில் ஏமத்தூடி*
எள்கி உரைத்த உரை அதனைக்*
கொல்லி நகர்க்கிறை கூடல் கோமான்*
குலசேகரன் இன்னிசையில் மேவிச்*
சொல்லிய இன் தமிழ் மாலை பத்தும்*
சொல்ல வல்லார்க்கில்லை துன்பந் தானே (10)

|| குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ||